

Innkretsningsspolitikken brutt.

FF
2/9-39. Moskvapakten splitter jødefronten.

Det har alltid vært Englands politikk å hindre at der oppstår en sterk fastlands-makt i Europa. Fordi en slik makt kan få herredømmet på det europeiske kontinent, og derved få muligheten til å skape en flåte som vil kunne gjøre slutt på Englands sjøherredømme — og dermed dets verdensherredømme. Så snart en slik makt har vært

Det er mange også i England som har forstått at denne tradisjonelle engelske balansepoli-

tikk har overlevet sig selv og ikke lenger svarer til tidens utvikling. Men pusket og bakket av den internasjonale jødedom har imidlertid de krefter i England, som fremdeles holdt på denne avlegse krigspolitikk, vist sig for sterke. England har i de senere år, tro mot sin århundrelange *split* og *hersk*-politikk, systematisk bygget op et allianse-system mot det gjenreiste Tyskland, i demokratiets og fredens misbrukte navn. Til slutt gikk England så langt at det i nesten fem måneder pruttet med bolsjevikkerne for å få den Røde Armes hjelp mot Tyskland.

Ved denne skruppelløse innkretsningsspolitikk stod Tyskland likeoverfor den militære nødvendighet for enhver pris å måtte bryte jernringen om Tyskland og fri sig fra et drepende kvelertak. Ansikt til ansikt med denne forferdelige trussel så Tyskland sig nødsaget til å nøytralisere så meget som mulig den ene part i innkirklingen ved en ikke-angrepspakt.

Denne pakt med Sovjetveldet betyr imidlertid ingensomhelst utjevning mellom ideologiene — mellom den nasjonalsosialistiske livsanskuelse og den kommunistiske. Forskjellen er like grunnndyp som den alltid har vært.

Ikke-angrepspakten mellom Tyskland og Sovjetregjeringen betyr ikke mere at nasjonalsosialistene er blitt «brune bolsjevikker» enn *Brest-Litovskfreden* gjorde kaiser Wilhelm og Ludendorff til bolsjevikker. Og de røde makthavere idag i Moskva har like lite ved denne pakt oppgitt verdensrevolusjonen og bolsjevismen, som Lenin og Stalin gjorde det i 1918 ved fredsavtalen med det keiserlige Tyskland i Brest-Litovsk.

Vi gjengir nedenfor ordlyden av pakten.

Den tysk-russiske ikke-angrepspakt og konsultativpakt av 23 august 1939:

Den tyske riksregjering og Sovjet-Unionens regjering er ledet av ønsket om å befeste og styrke fredens sak mellom Tyskland og Sovjet-Unionen, og idet de går ut fra de grunnleggende bestemmelser i den nøytralitets-overenskomst som i 1926 blev sluttet mellom Tyskland og Sovjet-Unionen blitt enige om følgende:

Den russiske flåte sterkt interessert i Narvik.

Det russiske marine-komissariats offisielle organ «Krasny Flot» (Den røde flåte) befatter sig påfallende sterkt med betydningen av Narviks havn, hvorfra som bekjent en stor del av jernmalmen fra svensk Norland blir skibet.

Bladet gjengir i den forbindelse en uttalelse av en britisk admiral om den store betydning av — i tilfelle av en krig — å føre disse malmintransporter til britiske havne.

Bladet fremholder videre at i tilfelle av en krig vil det neppe lykkes de skandinaviske stater å omgi sig med «nøytralitetens beskyttende mur».

Bladet skriver, om mystiske skiber, som angivelig gjentatte ganger skal være dukket op ved den norske kyst, og tilføjer at de sovjet-russiske sjøstridskrefter, som er stasjonert i Murmansk, nu med fordoblet oppmerksomhet må utøve sin vakt-tjeneste.

102087

Innkretsningsspolitikken brutt.

(Forts. fra 1 side)
handlinger fra en tredje maktsside vil den annen kontraherende part ikke i noen form støtte denne tredje makt.

Artikkel 3. De to kontraherende parters regjeringer vil i fremtiden fortsatt stå i kontakt med hverandre gjennom rådslagning for gjensidig å holde hverandre underrettet om spørsmål som berører deres felles beste.

Artikkel 4. Ingen av de kontraherende parter vil delta i noen maktgruppering som direkte eller indirekte er rettet mot den annen part.

Artikkel 5. I tilfelle av stridigheter eller konflikter mellom de kontraherende parter om spørsmål av hvilken som helst art, vil begge parter ordne disse stridigheter eller konflikter utelukkende gjennom vennskapelige meningsutveksling eller om nødvendig gjennom voldgiftskommisjoner.

Artikkel 6. Denne pakt slutes for en varighet av 10 år. Hvis ikke en av de kontraherende parter op sier den et år før utløpet av denne frist skal den fortsatt automatisk være gyldig i ytterligere 5 år.

Artikkel 7. Denne pakt skal ratifiseres hurtigst mulig. Ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Berlin. Overenskomsten trer i kraft samtidig med dens undertegnelse.

Utfærdiget i to eksemplarer på tysk og russisk i Moskva den 23. august 1939.

For den tyske riksregjering
Ribbentrop.
På vegne av Sovjet-Unionens regjering
Molotov.

Forts. 4. side